

pisarz podaje w piątym rozdziale tablicę przykazań, gdzie przykazanie nazywane czwartym jest odmienne od czwartego przykazania w dwudziestym rozdziale książki Exodus. ¶**W TYM Z EXODUS**, powodem do przestrzegania dnia siódmego jest to (mówi owo przykazanie), iż Bóg stworzył niebo i ziemię w dni sześć, a siódmego dnia odpoczywał; jednakowoż w przykazaniu z książki ¶**POWTÓRZONEGO PRAWA** podaje się jako powód, iż był to dzień gdy dzieci Izraela wyszły z Egiptu i *dlatego*, mówi to przykazanie, *Pan twój Bóg nakazał ci zachowywać dzień szabatu*. Jedna wersja przykazania nie wspomina o Akcie Stworzenia, a druga o wyjściu z Egiptu. Wiele się też zaleca w tej książce jako Mojżeszowe prawa, a czego znaleźć się nie da w żadnej innej; jest pośród nich ten nieludzki i brutalny kanon, ¶**POWTÓRZONE PRAWO 21:18-21**, co daje rodzicom wolną rękę, ojcu i matce, żeby swoje dzieci przyprowadzić i poddać ukamienowaniu na śmierć, za to, co rodziców przyjemnością było nazywać uporem. — Kapłani jednak zawsze przejawiali zamiłowanie do prawienia kazań z Powtórzonego Prawa, bo im daje głosić o dziesięcinie; i z tej właśnie księgi, ¶**PASSUS 25:4**, zaczerpnęli frazę i ją zastosowali dla pobierania pieniężnej darowizny, *nie będziesz wołowi gęby wiązać, kiedy chodzi przy omłocie zboża*: a gdyby to miało jakkolwiek umykać uwadze, zamieścili notę w spisie treści zaraz przy nagłówku rozdziału, chociaż to tylko jeden akapit o długości mniej niż dwie linijki. O kapłani! O Księża! Dla datków gotowi jesteście poddać się porównaniu do byka.¹ — Chociaż nie mamy jak nabyć jednoznacznie pewną wiedzę *kim dokładnie* był pisarz księgi Powtórzonego Prawa, nietrudno nam wszakże odkryć jakiej był profesji, że był żydowskim kapłanem, a żył, jak w dalszym ciągu tej pracy ukażę, przynajmniej trzysta pięćdziesiąt lat po czasie Mojżesza.

Teraz mówić będę o dowodach historycznych oraz chronologicznych. Chronologia której użyję to ta biblijna; nie jest bowiem moim zamiarem oddalać się od Biblii w poszukiwaniu

¹Eleganckie wydanie kieszonkowe „Prac teologicznych” Paine’a (Londyn: R. Carlile, 1822) ma przy tytule obrazek Paine’a jako Mojżesza ubranego do snu, co rozkłada dwie tablice z „Wiekami rozumu” przed farmerem od którego biskup Llandaff (który na jego pracę odpowiedział) zabrał jagnięcą poć i ją niesie na wierzchółek dobrze zaopatrzonego składu. — Wydawca